

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DCCCLXXII. ad annum DCCCCIX.

Parisiis, 1644

Epistola LIV. Ioannis Papae VIII. Ad Carolvm Calvvm Imperatorem.
Auxiliium contra Sarracenos implorat, qui deuastata Campania, omnia
Romae suburbana depopulabantur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15967

mus procul dubio celebraturi. Ad quam videlicet fraternitatem vestram omni occasione postposita, omnique tarditate prætermiſſa his præſentibus venire iubemus apicibus, quatenus communi multorum fratrum noſtrorum conſenſu atque decreto eccleſia Dei nobis commiſſa propriæ dignitatis iura, quæ a quibuſdam inique agentibus ſunt uſurpata, ſub integritate recipiente, malorum omnium tandem ſecuri effecti, miniſterium pontificale, quod nimirum pro gregis dominici nobis commiſſi ſalutē, Deo largiente, ſuſcepimus, ut dignum eſt glorificare poſſimus. quapropter iterato te ſermone ad eandem, ut dictum eſt, Synodum venire præcipimus. Nam ſi præfato die ad ipſum venerandum Concilium quoquomodo properare forte contempſeritis, & pro eccleſiæ Chriſti Dei noſtri utilitate, quæ inſtanti tempore plurimum eſt neceſſaria, debitum nobiſcum laborem ſumere ſpreueritis; ſciatis pro certo communionis noſtræ futurum nullo modo eſſe conſortes, ſed potius canonicæ auctoritatis cenſura, ut pote tranſgreſſores improbos, feriendum atque damnandum. Optamus reuerentiam veſtram in Chriſto bene valere. Data VIII. Kalendas Iunii, indiſtione X.

EPISTOLA LIV.

IOANNIS PAPÆ VIII.

AD CAROLVM CALVVM IMPERATOREM.

Auxilium contra Sarracenos implorat, qui deuaſtata
Campania, omnia Romæ ſuburbana
depopulabantur.

Ioannes epiſcopus ad imperatorem.

DIVINA ideo maietas excellentiam veſtram præ ceteris elegit Romani imperii altitudine ſublimare, Auguſtaliſque voluit diademate coronare, ut Deo noſtro clementer auxiliante potentia veſtræ brachio triumphali eccleſiam Chriſti voce ſupra petram veræ fidei fundatam tueremini ſemper, & ab immani crudelique Paganorum inſeſtatione, qui nos iam more latronum vndique circumdantes omnia noſtra igne gladioque deuaſtant, pio mentis defenderetis intuitu. Sed quia nobis procul exiſtentibus, tot dura & importabilia, pro quibus iam veſtram Augu-

stalem implorauimus maiestatem, supra modum quotidie patimur. quippe cum tota iam depopulata Campania nil habeamus, nilque nobis, aut venerabilibus monasteriis, ceterisque piis locis, neque senatui Romano, vnde corporaliter sustentari possimus, remanserit: omnibus etiam Romæ suburbanis adeo deprædatis, vt nullus in ipsis iam habitator, vel cuiuslibet ætatis incola videatur consistere. Pro quibus sane malis innumeris ingenti mœrore afflicti, doloreque turbati, nec somnum oculis, nec cibum ore capere possumus: sed pro requie laborem assiduum, & pro corporali dapium dulcedine, mentis amaritudinem patimur. Idcirco vestram imperialem maiestatem, totius sapientiæ luce splendide irradiatam, sancta Romana ecclesia, quæ religioso vos vtero genuit, meo quidem sermone, sed suo venerabili suppliciter nimis precatur affectu, vt omni dilatione remota, omnique eius cura assumpta, nunc ad suam defensionem & totius patriæ liberationem adiutor clemens, defensor potens, & saluator inuictus venire dignemini. quia nisi vestra desideratissima nobis affuerit præsentia, nullum defensionis auxilium, nullumque necessariæ salutis remedium poterimus habere. Nos enim, cum omni sedis apostolicæ ordine sacro, cum religiosis & Deum timentibus viris, pro vestræ gloriæ prosperitate, continuaque mentis & corporis salute, omnipotentem Dominum, cuius est salus omnis & vita, totis deprecabimur nisibus, vt nec temporis feruor, nec loci natura insolita, nec molestia qualibet vestro insigni corpori nocitura contingat. Quamobrem nihil horum quæ sine Dei procul dubio non euenient nutu dubitantes, quin potius in Domini miseratione totis viribus confidentes, non solum corpoream incolumitatem, verum etiam & perpetuam animæ vestræ merebimini adipisci salutem & gloriam. Dignetur igitur piissima serenitas vestra, clementissime imperator Auguste, pro tantæ sedis liberatione, tantorumque hominum Christi cruore redemptorum saluatione, nostras & ecclesiæ nostræ preces audire, singultus prospicere, & tanti gemitus lacrymas incessanter effusas attendere: quatenus more solito, & solitæ pietatis viscere nobis compatientes, opem consolationis citissime petentibus tribuentes, prout opportunum est, nos adiuuare sataga-

tis. quia post Deum vnica spes salutis & liberationis nostræ fiducia vos procul dubio estis. Ideo per vosmetipsos properantes, congruum & opportunum nobis præbere auxilium non differatis: vt & Dominus, qui elegit vos caput orbis, & dominum fecit, auxilium suum vobis de sancto mittere semper dignetur, amantissime fili. Data VIII. Kalendas Iunii, indictione x.

EPISTOLA LV.

IOANNIS PAPÆ VIII.

AD VRSVM DVCEM VENETIARVM.

Inobedientiam accusat, & monet vt episcopus Venetiæ ad Synodum Rauennæ celebrandam accedere curet, & ipse quoque vel veniat, vel legatos mittat.

Ioannes episcopus Vrso duci Venetiæ.

MVLTIS esses nimirum iustæ correptionis a nobis increpationibus submittendus, nisi apostolica moderatio circa te minus seueritate quam patientia vteretur. Exceptis enim excessibus illis, quos per inobedientiam prius contraxeras, ad extremum etiam legationem B. Petri indignam tuis oculis iudicasti, cum hoc nec gentilis quisquam facile fecisse clarescat: maxime cum ea, quæ dilectioni tuæ mittebamus, paterna essent monita, non inimici odientis verbera. Sed ista dissimulâtes, innotescimus dilectioni tuæ, nos octauo Kalendas Iulias Rauennæ Synodum totius Italiæ sacerdotum celebraturos: cui interesse volumus & marinæ Venetiæ antistites, qui adhuc superesse noscuntur, vna cum personis ad episcopatum electis, & illis, quas tibi iam per diuersas epistolas significauimus. Quapropter bene profecto facies, si eos ad prædictam venire Synodum non impedieris, sed modis omnibus incitaueris. Non enim ruinam eorum cupimus, absit, sed illius statum reformare prouinciæ, & quidquid inter eos & metropolitanum quæstionis & controuersia vertitur, canonicè diffinire. Itaque indubitanter veniant, & tam sancto numerosoque fratrum deesse nullo modo patientur collegio. Non enim, mihi crede, in aliquo minorati, quod auertat Dominus, sed potius augmentati, Christo propitio, ad propria reuertentur. Sin autem communi omnium decreto,

cum